

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಹರೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸ,
 ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜ ಗುರುಸಾವಣಭೌಮ ವಿರಚಿತ ಒಂದು ಅಪ್ರಾವಣ
 ಕೃತಿಯನ್ನು ಮನನ ಮಾಡೋಣ, ಈ ಕೃತಿಯು 23
 ನುಡಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾಭಾರತದ
 ವಿರಾಟಪರವಾದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಷಂತಹ "ಕೀಚಕವಧ್"
 ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಜರ
 ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿರುವಂತಹ ಅಪ್ರಾವಣ ಕೃತಿ. ಹೀಗಾಗಿ
 ಎಲ್ಲ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅಥಾಣುಸಂಧಾನದಿಂದ
 ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮ ಪಕ್ಷ, ಆದ್ದರಿಂದ
 ಯಥಾಶಕ್ತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು.

ಭೀಮಸೇನ ಕಾವ್ಯನಿಯಾದನು ||ಪ||

ಭೀಮಸೇನ ಕಾವ್ಯನಿಯಾಗಲು
 ಪ್ರೇಮದ ಸತಿಯ ಕಾವ್ಯಸಿದ್ವನ |
 ರೂಧಾಮರಾತ್ಮಿಗೆ ಸೀಳುವೆನೆನ್ನತ
 ಸಾಮಜವರದನ ಪಾಡುತಲಿ || ಅ ಪ||

ಸೂಧಾ ಲಾಘಣ:

ಭೀಮಸೇನ ಕಾವ್ಯನಿಯಾದನು = ಭೀಮಸೇನನು
 ಸ್ತ್ರೀವೇಷ ಧರಿಸಿದನು. ಮೂಲತಃ ಕೀಚಕನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತ
 ಪುರುಷರನ್ನು ಮತ್ತೂ 'ವಿಷಯಾಸಕ್ತ' ಯನ್ನು
 ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶೀಕ್ಷಿಸಲು, ಲೋಕಕ್ಕೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ವಿಷಯಾಸಕ್ತ ಪ್ರರುಷರ ಗತಿ ತೋರಿಕೊಡಲೋಸುಗ,
ಭೀಮಸೇನ ಸ್ತೀವೇಷವನ್ನೇ ಧರಿಸಿದನು.

ವಿಷಯ ಮಾಹಿತಿ : ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೂಲಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ
ಹಾಗೂ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿಣಂಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನನು
ಸ್ತೀವೇಷದಿಂದ ಕೀಚಕನ ವಧಿಗಾಗಿ ತೆರಳಿದನೆಂದು
ಉಲ್ಲೇಖಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಶೂನ್ಯಗೃಹವು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿರುತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲ ವೇಷಮರೆಸಿ ತೆರಳುವುದು
ಬೆಚಿತ್ಯಪೂಣಂವೆನಿಸುವದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಹಾಭಾರತದಂತೆ
ಭೀಮಸೇನ ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ
ತೆರಳಿದನೆಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಕೂಡ ಸ್ತೀವೇಷದಬಗ್ಗೆ
ರಚನೆಗೊಂಡಿವೆ. ಸಂದಭಾಣನುಸಾರ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುತ್ತು
ಬಂದರೆ ಕಾವ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತೂ ಜನರಿಗೆ ಬೇಗನೆ
ಸಾರಂಶ ತಿಳಿದುಕೂಳುಬಹುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಿಂಗೆ
ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಥವಾ ಕೀಚಕನ ಬ್ರಹ್ಮೇಯನ್ನು
ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ರೂಪಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವರು ಎಂದೂ
ಭಾವಿಸಬಹುದು.

ಅಲ್ಲದೆ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ರಾಜರು ರಚಿಸಿದ ಅಮೂಲ್ಯ
ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ರೀತಿಯಿಂದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ವೋದ ಉಂಟುಮಾಡುವದರ ಜೊತೆಗೆ
ಲೋಕೋಪಕಾರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಅದರ ತಿರುಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಿನ್ನಲೇಯಲ್ಲಿ ಅರಿತಾಗ ಜ್ಞಾನಿಗಳ
ಮಾತಿನ ಅಂತರಂಗವು ನಮ್ಮೆ ಮುಂದೆ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ.
ಹಲವಾರು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೆಲವೊಂದು ಕೃತಿಗಳು ‘ಕವಿ ಕಲ್ಪನೆ’ಯ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಜೊತೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಧಾರ್ಡ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇರುವುದು ಕಂಡಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶ್ರೀಅನಂತಾದ್ರಿಶರ ರಚನೆಯಾದಂತಹ “ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಪಾರಿಜಾತ”ದಲ್ಲಿ, ಬರುವ ಕೊರವಂಜಿ ಕಥಾನಕವೆಲ್ಲ ಕವಿಯ ಅಪ್ರಾವ್ಯ ಕಲ್ಪನೆ. ಇದು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಹರಿಯು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಹೊಸದಾದ ಆಯಾಮ ನೀಡಿ ಅದರ ಫಲವನ್ನೂ ಸಹ ನೀಡುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸದ್ಭೃತರು ‘ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಪಾರಿಜಾತ’ದ ಪಾಠಾಯಣ ಮಾಡಿ ಫಲ ದೊರಕಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಚನಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯೈನಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉದ್ದಾರವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಈ ಸೂಚನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಯೋಣ :

ಭೀಮಸೇನ ಕಾಮಿನಿಯಾಗಲು = ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರಲು ಸ್ತ್ರೀವೇಷಧಾರಿಯಾಗಲು ತೀವ್ರಾನಿಸಿದ. **ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರೇಮದ ಸತಿಯ ಕಾಮಿಸಿದವನ** = ನೀತಪತ್ನಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಭಾರತೀಯೇವಿಯ (ದ್ರೋಪದಿಯ) ಅಂಗಸಂಗವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಕೀಚಕನ, **ರುಖಾಮರಾತ್ಮಿಗೆ ಸೀಳುವನೆನ್ನುತ** = ರಾತ್ಮಿಯಾಮದಲ್ಲಿ(ಯಾಮ ಕಳಿದ ರಾತ್ಮಿಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಕೊಲ್ಲುವನೆಂದು, **ಸ್ತ್ರೀವೇಷಧರಿಸಿ,** **ಸಾಮಜವರದನ ಪಾಡುತಲಿ** = ಗಜೀಂದ್ರವರದನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಸ್ತ್ರೀವೇಷಧರಿಸಿದ. ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಹರಿಪೂಜೆಯೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸುವ ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣ ಶ್ರೀಭೀಮಸೇನನದು.

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ರಾಜಾಧಿರಾಜನು ಗಜಪುರದಲ್ಲಿ
ಜೂಜನಾಡಿ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನು ಸೋತು
ವಿಜಯಮುಖ್ಯನುಜರ ಒಡಗೂಡಿ
ಭುಜಗಶಾಯಿಯ ಭಜಿಸುತ್ತ ।
ಸೂಚಿವೊನೆಯಷ್ಟು ಗೋಜಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ವ್ಯಾಜದಿಂದ ರೂಪವೊಜಿಕೊಂಡು ಪ್ರೋಗೆ
ರಾಜಮತ್ಸ್ಯನೊಳು ಭೋಜನವ ಮಾಡುತ್ತ
ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬುದು ಸೋಜಿಗವು ॥ ೧ ॥

ವಿಶೇಷಾಧಿಕ : **ರಾಜಾಧಿರಾಜನು ಗಜಪುರದಲ್ಲಿ** =
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ಹಸ್ತಿನಪುರದಲ್ಲಿ ಜೂಜನಾಡಿ -
ಪಗಡೆಯಾಟವಾಡಿ, **ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನು ಸೋತು** - **ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಏಶ್ವರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೋತು**, **ವಿಜಯಮುಖ್ಯನುಜರ ಒಡಗೂಡಿ ಭುಜಗಶಾಯಿಯ ಭಜಿಸುತ್ತ** = ಅಜುಂನಾದಿ
ಸಹೋದರರಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ, **ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಭಗವಂತನವತಾರಗಳು ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಶ್ರೀಅನಂತಪದ್ಮನಾಭ ರೂಪದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.**
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಸಹ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭ ಅಲ್ಲದೇ ಶೇಷಶಾಯಿಯೂ ಅವನೇ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಅಸುರಾವೇಶದಿಂದ, **ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ವಿಡಂಬನೆಯ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶೇಷಶಾಯಿಯ ಕಿರಿಣ ಕದೊಡ್ಡಿಯಾಗ,** ಗರುಡನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ, ಬಲಿಯಿಂದ ಕಿರಿಣವನ್ನು ಕಸಿದು ತರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗೋಮಂತಪವರವತದ ಮೇಲೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಸಮಾಖ್ಯ ಸಿದನು. ಅದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಲೆಗೆ ಒಂದು ಚೂರು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿತೆಂಬ ವಿಚಾರ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು **ಭುಜಗಶಾಯಿಯ ಭಜಿಸುತ್ತು** ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸೂಚಿವೋನೆಯಷ್ಟು ಬೇರೆ ಗೋಚಿಲ್ಲದೆ = ಸೂಚಿಯ ತುದಿ ಉರುವಷ್ಟು ಸಹ ತನ್ನದೆಂಬ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆ, **ಬೇರೆ ವ್ಯಾಜದಿಂದ** = ಪಣದಂತೆ ಇಂ ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಕಳೆದು, ನಿಯತವಾದ ಒಂದುವರ್ಷದ ಅಜ್ಞಾತವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳನ್ನು ತೋರಿ, **ರೂಪ ಮಾಜಿಕೊಂಡು-** ನಿಜರೂಪಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು (ವೇಷಧಾರಿಯಾಗಿ), **ರಾಜಮತ್ಸ್ಯನೋಳು ಭೋಜನವ ಮಾಡುತ್ತ-** ವಿರಾಟರಾಜನಲ್ಲಿ, ರಾಜನೋಂದಿಗೆ ಭೋಜನ, ಭೋಗಿಸುತ್ತು, **ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬಾದು ಸೋಚಿಗವು** - ಗೌರವಹೊಂದಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದುದುಆಶ್ಚರ್ಯವು(ಸೋಚಿಗವು).

ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸದ ಅವಧಿ ಕಳೆದು, ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೊಬ್ಬರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿರಾಟನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರ್ಯೋಗ್ಯ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ವಿರಾಟ ಪರವದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇವರೇ ಪಾಂಡವರೇನೋ, ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಯಾರಿಗೂ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ, ಇದು '**ಸೋಚಿಗವು**' ಎಂದೂ ಸಹ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರ ಉದ್ದಾರ!

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಮಾನಿನಿದ್ರೈಪದ ಶ್ರೀಣಿಲಿ ಬರುತಿರೆ
ತ್ರಾಣ ವಿರಾಟನ ರಾಣಿಯು ಕಾಣಿತ
ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಯಾರೆಂದು ಮನ್ಮಿಸಿ ಕೇಳಲು
ಮನ್ಮಿನ ಸಂಗತಿ ಪೇಣಿದಳು ।
ಆಣಿಮುತ್ತಿನಂಥ ವಾಣಿಯು ಕೇಳಲು
ಕೊಳ್ಳಣಿಲಿ ನಿನ್ನಂಥ ಜಾಣಿಯು ಕಾಣಿನು
ಪ್ರಾಣಿ ನೀ ಎನಗೆ ವೇಣಿ ಹಾಕಿನ್ನತ
ಪಾಣಿ ಹಿಡಿದು ಕರೆತಂದಳಾಗ ॥ ೭ ॥

ಸ್ವಾಧ್ಯಾಧಿಕಾರ :

ಮಾನಿನಿದ್ರೈಪದ ಶ್ರೀಣಿಲಿ ಬರುತಿರೆ = ಪೂಜ್ಯಭಾದ,
ಯಾಕೆಂದರೆ ದ್ರೈಪದಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಭಾರತೀಯೇವಿಯು
ಅವತಾರಳು, ಶ್ರೀಣಿಲಿ ಬರುತಿರೆ ಅಂದರೆ, ನಗರದ ಅಧಿವಾ
ಪೇಟಿಯು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ, ತ್ರಾಣ ವಿರಾಟನ
ರಾಣಿಯು ಕಾಣಿತ = ತ್ರಾಣಿ, ಸಮಧಿಭಾದ ಅಧಿವಾ
ಅಧಿಕಾರಿಣಿಯಾದ ಮತ್ಸ್ಯದೇಶದ ರಾಣಿ, ವಿರಾಟನ ಪತ್ನಿ
ಸುದೇಷ್ಣಿಯು ದ್ರೈಪದಿಯನ್ನ ಕಾಣಿತ, ನೋಡಿ, ಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಯಾರೆಂದು ಮನ್ಮಿಸಿ ಕೇಳಲು = ಅತ್ಯಂತ ಲೋಕ
ಸುಂದರಿಯಾದ ದ್ರೈಪದಿಯ ಚೆಲ್ಲಿಕೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ
ನೋಡುತ, ಈಕೆ ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ,
ಗೌರವದಿಂದ ಕರೆದು “ನೀನು ಯಾರು” ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ
ಮನ್ಮಿನ ಸಂಗತಿ ಪೇಣಿದಳು = ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನ
ದ್ರೈಪದಿಯು ಸುದೇಷ್ಣಿಗೆ ಅರುಹಿದಳು, ತಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏಕೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಬರಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು, ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಎಂದರೆ, ದ್ವಾಪದಿಯು ಪಾಂಡವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವರು ಕಾಡಿಗೆ ತೆರಳಿದನಂತರ, ನಾನು ಅವರ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಜೀವನಾಧ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಆಣಿಮುತ್ತಿನಂಥ ವಾಣಿಯ ಕೇಳಲು = ಶ್ರೀಷ್ಟ ಮುತ್ತಿನಂಥ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅನಘಟ್ಯವಾದ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುದೇಷ್ಟೆಯು ಕೇಳಲು, ಇದರಿಂದ ದ್ವಾಪದಿಯು ವಾಗಭಿಮಾನಿಯಾದ ಭಾರತೀಯೇವಿಯು ಅವತಾರಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಣಿಲಿ ನಿನ್ನಂಥ ಜಾಣಿಯ ಕಾಣಿನು = ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಮಾನರಾದ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿನಿಯನ್ನು, ಸುಂದರಸ್ತೀಯನ್ನು, ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ, **ಪ್ರಾಣಿ ನೀ ಎನಗೆ ವೇಣಿ ಹಾಕೆನ್ನತ** = ಇಲ್ಲಿ **ಪ್ರಾಣಿ** - ಶಬ್ದ "ಅನಾಧಿ ಸ್ತ್ರೀ" ಎಂಬಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದೆಯೆಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹೇ, ಅನಾಧಿ ನೀನು ನನಗೆ (ಸುದೇಷ್ಟಿಗೆ) ಕೇಶಾಲಂಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸೇವಕಿಯಾಗಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿ, **ಪಾಣಿ ಹಿಡಿದು**

ಕರೆತಂದಳಾಗ = ಕೈಹಿಡಿದು, ಆಶ್ರಯದ ಭರವಸೆ ನೀಡಿ, ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಳು ಎಂದಧ್ಯ.

ಸೂಚನೆ: ಧರ್ಮರಾಜನು ಕಂಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿ. ಶ್ರೀದಂಡಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ವೇಷವನ್ನೂ, ಭೀಮಸೇನ 'ಬಲ್ಲವ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅಡಿಗೆಯವನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರವೇಷದಿಂದ, ಅಜುಂ ನಪುಂಸಕ ವೇಷದಲ್ಲಿ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ ಬೃಹನ್ನಳೆಂದೆನಿಸಿ, ನಕಲನು ‘ದಾಮಗ್ರಂಥಿ’ ಅಥವಾ ‘ಗ್ರಂಥಿಕ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸೂತನಾಗಿಯೂ, ಸಹದೇವನು ‘ತಂತಿಪಾಲ’ ಅಥವಾ ‘ತಂತ್ರಿಪಾಲ’ ಅಥವಾ ‘ಅರಷ್ಟನೇವಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗೋಪಾಲಕನಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ದ್ವಾಪದಿಯು ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ ಎನ್ನಿಸುವ ಧರ್ಮದಿಂದ ಶೂದ್ರ ಜಾತಿಯ ಸೈರಂದ್ರಿ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದಳು ಹಾಗೂ ಪಾಂಡವರು ವಿರಾಟರಾಜನಲ್ಲಿ ಅಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಯತಃ ಸೂದಃ ಷಂಡವೇಷೋ ಶ್ವಸೂತ
ವೇಷೋ ಗೋಪೋ ಗಂಥಕತಿಂದ್ರಿ ಚ ಜಾತಾಃ.
.....ಮ.ತಾ.ನಿ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಇ, ೨ನೇ ಶೈಲ್ಲೀಕ.

ಭೀಮಸೇನಸಧಮಾಂಥ ಶೂದ್ರಾ ಸೈರಂದ್ರಿಕಾ ಭವತ್ |
ದ್ವಾಪದೀ ಭತ್ಯಾಸಾಧಮ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂಥಮೋಽ ಯತಃ ಸದಾ |

ಈಶ ಕೇಳೋ ಪರದೇಶದಿಂದೊಬ್ಬಳು
ಕೇಶ ಕಟ್ಟುವಂಥ ವೇಷದಿ ಬಂದಳು
ಸಾಸಿರಮುಖಿದ ಶೇಷನೀ ರೂಪವ
ಲೇಸಾಗಿ ತಾ ವಣಿಸಲಾರ |
ವಾಸಮಾಡುವೆನು ಮಾಸ ಈರಾರೆಂದು
ಗ್ರಾಸವ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನ ಪೂಷಿಸೆಂದ ನುಡಿ-
ದೋಸನು ಪೇಳಲು ಮೀಸೆಯ ತಿರುಹುತ್ತು
ಮೀಸಲೆನಗೆಂದು ತೋಷಿಸಿದ || ೨ ||

ಸ್ವಾಧಾರಣ : ಪಾಂಡವರು ವಿರಾಟನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೀಚಕನು ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ್ದ. ಕೀಚಕನು ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಣಿಗೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಅಣ್ಣನಾಗಬೇಕು, ವಿರಾಟರಾಜನಿಗೆ ಮೈದುನ, ಈತನು 'ಬಾಣ' ಎಂಬ ಅಸುರನ ಅಂಶ. ಶಿವನ ವರಬಲದಿಂದ ತುಂಬಾ ಬಲಾಢ್ಯನಾಗಿದ್ದವ. ಕೀಚಕನ ಆಗಮನವಾದಾಗ ಪಾಂಡವರ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿಯಲು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳಕಾಲ ಅವಧಿ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಿತ್ತು(...ಸಂವತ್ಸರೇ ದ್ವಿಮಾಸೋನೇ ವಿಚಿತ್ಯ ದಿಶ ಆಗತಃ |....ಮ.ತಾ.ನಿ. || ೨೨/೧೯||

ಆ ಕೀಚಕನಿಗೆ ನೂರೈದು ಜನ ತಮ್ಮಂದಿರಿದ್ದರು ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಶಿವನ ವರವಿದ್ದಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಬಂದ ಕೀಚಕ ದ್ವಾಪದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಇವಳಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ರಾಣಿಯು ಉತ್ತರಿಸುವಳು, ಈತ ಕೇಳೋ ಪರದೇಶದಿಂದೊಬ್ಬಳು ಎಂದು...

ಇಲ್ಲಿ ಕೀಚಕನನ್ನು ಈತ ಎಂದರೆ, ಸಮಧಂ ಕೀಚಕ!, ಏಕೆಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಶಿವವರದ ಬಲದಿಂದ ಆತ ಬಲಾಢ್ಯನಾದ ಕಾರಣ ಸಮಧಂನೆ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕೇಶ	ಕಟ್ಟುವಂಥ	ವೇಷದ	ಬಂದಳು	=
ಇವಳು(ದ್ವಾಪದಿ)	ಅನ್ಯದೇಶದಿಂದ		ಗಂಧಲೇಪನ	
ಕೇಶಾಲಂಕಾರಾದಿ	ಕೆಲಸಗಳನ್ನು	ಮಾಡಲು	ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ.	
ಸಾಸಿರ ಮುಖಿದ	ಶೇಷನೀ	ರೂಪವ	ಲೇಸಾಗಿ	
ವಣೀಸಲಾರ	= ಸಾವಿರಮುಖವುಳ್ಳ	ಶೇಷದೇವನೂ	ಸಹ	
ಸೌಂದರ್ಯಂ ಖಣ್ಣಿಯಾದ	ಈಕೆಯನ್ನು	ಲೇಸಾಗಿ	= ಅಂದರೆ	
ಪೂಣಂ ವಾಗಿ	ವಣೀಸಲಾರ.	ವಾಸ್ತುವಾಗಿ	ಭಾರತೀಯೇವಿಯು	
ರುದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ	ಸಹ	ನಿಲುಕದ	ಗುಣಪೂರ್ಣಳು.	
ಸತ್ತತ್ವಾಪರತ್ವಮಾಲಾದಲ್ಲಿ	"		ಅದಕ್ಕೆ	

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ
ರುದ್ರಾದಿಸವಣದೇವಾನಾಂ ಮನೋವಾಚಾಮಗೋಚರಾ ।
ಅನಾದಿತಶ್ಚ ಸವಣಜ್ಞಾ ದ್ವಾಷತ್ತಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣೈಯುಂತಾ ॥
ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಇವಳು ಸಾಮಾನ್ಯಭಿಂದು ಸುದೇಷ್ಟೆಯು ಸಹ ಅರಿತಿದ್ದ ವಿಚಾರವನ್ನು “ಕೇಶ ಕಟ್ಟುವಂಥ ವೇಷದಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಗೃಹಿಸಬಹುದು.

ಮಾಸ ಈರಾರು = ಗ್ರಾತಿಂಗಳು ವಾಸ ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ, ತಾವು ಗ್ರಾಸ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಷಿಸು = ಅನ್ನಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತ ಪಾಲಿಸಿರಿ ಎಂದು ನುಡಿದಳು. ಇಲ್ಲಿ “ನುಡಿದೋಸನು” ಎಂದರೆ, ನುಡಿದ+ಒಸನೂ, ಓಸನೂ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, (ಈ ಶಬ್ದದ ಬಳಕೆ ಉತ್ತರಕನಾಡಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಪುರಂದರಧಾಸರೂ ಸಹ ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ..”**ಪಾಪ್ರೋಸು ಹೋದುವಲ್ಲಾ**= ಪಾಪ + ಓಸು = ಪಾಪ ಎಲ್ಲವೂ ಹೋದುವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಂದಧ್ರೇ, **ಪಾಪ್ರೋಸು** = ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಎಂದೂ ಅಧ್ರೇವಿದೆ).
ಮೀಸೆಯ ತಿರಹುತ್ತ ಮೀಸಲೆನಗೆಂದು ತೋಷಿಸಿದ = ಕೀಚಕ ಅತ್ಯಂತ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಮೀಸೆಯನ್ನು ಹುರಿಮಾಡುತ್ತ ಈ ಸೈರಂದ್ರಿಯು ನನ್ನ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಕಾದಿಡಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸಕಾಲಕ್ಕೆ ದ್ವಾಪದಿಯ ವರ್ಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತುಕ್ಕೂ ಮೀರಿತ್ತು. ಅಂತಹ ೬೦ ವಷಣವಾದರೂ

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ದ್ವಿಪದಿಯು ಎಲ್ಲ ಸ್ತೋಯರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ, ಸೌಂದರ್ಯದ ಖಣ್ಡಿಯಾಗಿ ಮೇರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬುದು ಮಹಾವಿಶೇಷ. ಖುಜುಗಳಿಗೆ ವರ್ಣೋವಾನದ, ಮುಪ್ಪಿನ ಪರಿಣಾಮ ಎಂದೂ ಆಗದು ಎಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೃಜಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲು ರಾಜರು ಸಾವಿರಮುಖಿದ ಶೇಷನಿಗೂ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಣಣನೇ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾರಿ ಅಕ್ಷನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಹಳ್ಳಿ
ಮೋರೆಯ ನೋಡಲು ಭಾರಿಗುಣವಂತೆ
ತೋರುತಲಿದೆ ಎನ್ನ ಸೇರಿದ ಮೇಲನು—
ಚಾರಿ ಎನಿಸುವೆ ಮೀರಿದ್ದಕ್ಕೆ ।
ವಾರೆಗಣ್ಣಿ ಲೋಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಲೆಂದು
ಬಾರಿಬಾರಿಯಾಕೆ ಮೋರೆ ನೋಡುತ್ತಿರೆ
ನೀರೆ ಆ ಕ್ಷೂರನ ಘೋರರೂಪಕ್ಕಂಜಿ
ಮೋರೆ ತೋರದೆ ಗಂಭೀರದಿರೆ ॥ ೪ ॥

ಸ್ತೋತ್ರಾಲಾಧ್ಯ : ಕೀಚಕನು ಯೋಚಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ರಾಜರು ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಸಿರುವರು, ನಾರಿ ಅಕ್ಷನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿಹಳ್ಳಿ = ಈ ಸ್ತೋತ್ರ (ಸ್ತೋರಂಧ್ರಿಯು) ನನ್ನ ಅಕ್ಷನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾಳೆ.
ಇಲ್ಲಿಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ: ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕೀಚಕ ಸುದೇಷ್ಟೆಯ ಅಣ್ಣ, ಆದರೆ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಇಲ್ಲಿ “ಅಕ್ಷ” ಎಂಬ ಶಬ್ದ

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಕೀಚಕನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಕೀಚಕ ಸುದೇಷ್ಯೆಯ ತಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಭಾರತದ ವಿರಾಟ ಪವರದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

ಶ್ಯಾಲೋ ರಾಜೀಳ್ಲೋ ವಿರಾಟಸ್ಯ ಸೇನಾಪತಿರುದಾರಧಿಃ ।
ಸುದೇಷ್ಯಾಯಾಃ ಸ ವೈ ಜ್ಯೇಷ್ಠಃ ಶೂರೋ ವೀರೋ ಗತವ್ಯಥಃ ॥
ವಿರಾಟ ಅಜಿ/ಅಗ್ರಾ॥

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರ ಕೃತಿಗಳು ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ “ ನಾರಿಯಕ್ಷಗ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಹಳ್ಳು ” ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಕ್ಷ ಎಂಬ ಶಬ್ದವಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಪಾಠಾಂತರವಿರಬಹುದು ಇರಲಿ, ಸದ್ಯ ಕೀಚಕನು ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯಾದ ದ್ರುಪದಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತಾನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಈರಿತಿ ತಕ್ಷಣ ಅಂದಿರಬಹುದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸಬಹುದು.

ಮೋರೆಯ ನೋಡಲು ಭಾರಿಗುಣವಂತೆ = ಈಕೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ, ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಬಹು ಅಪರೂಪದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. **ಎನ್ನಸೇರಿದ ಮೇಲನುಚಾರಿ ಎನಿಸುವೆ ಮೀರಿದ್ದಕ್ಕೆ** = ಇವಳು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕ ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ಇವಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತರು ಕೃಗೊಂಬ ಅಂತರಂಗಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕೀಚಕನ ಭಾವ. **ವಾರೆಗಣ್ಣಿಲೋಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಲೆಂದು** = ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದಲಾದರೂ ಒಂದು ಸಲ ದ್ರುಪದಿ ನೋಡಲಿ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಎಂದು, ಬಾರಿಬಾರಿಯಾಕೆ ಹೋರೆ ನೋಡುತ್ತಿರೆ =
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆಕೆಯ (ದ್ರೋಪದಿಯ) ಮುಖವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನೀರೆ ಆ ಕೂರನ ಫೋರರೂಪಕ್ಕಂಜಿ
= ದುಷ್ಪ ಸ್ವಭಾವದವರನ್ನು ನೋಡುವದೂ ಸಹ ಅನಿಷ್ಟವೆಂದು
ತೋರಿಸುತ್ತು, ನೀರೆ = ಆ ಸ್ತ್ರೀ(ದ್ರೋಪದಿ) ಕೀಚಕನ ಭಯಂಕರ
ರೂಪಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ(ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಾ ಭಯಂಕರನಾಗಿದ್ದವ ಕೀಚಕ).

ಹೋರೆ ತೋರದೆ ಗಂಭೀರದಿರೆ = ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು
ಅತನಿಗೆ ತೋರಿಸದೆ ಗಂಭೀರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು, ಮುಂದೆ
ಕೀಚಕನು ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದನು.

ಕೀಚಕನು ಮುಂದೆ ಹೀಗಂತ ನುಡಿದನು :

ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಬಾಚಿ ಹಿಕ್ಕುವ ಸೇವೆಗೆ
ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವರೇ ನೀನು
ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾಯಕ್ಕೆನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ
ಸಕ್ಕರೆದುಟಿಸವೆ ದಕ್ಕಿಸುವೆ ।
ರಕ್ಕನ ನಿನಗೆ ದಕ್ಕುವಳೇ ನಾನು
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ಪತಿ
ಫಕ್ಕನೆ ಬಂದರೆ ತಿಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಕಾಯ
ದಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಲಿ ಇಕ್ಕುವರೋ ॥ ೩ ॥

ಸೂಧಾಲಾಧ್ಯ : ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಬಾಚಿ ಹಿಕ್ಕುವ ಸೇವೆಗೆ - ನನ್ನ
ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಕೇಶಾಲಂಕಾರಾದಿಸೇವೆಗಾಗಿ (ಬಾಚಿ ಹಿಕ್ಕುವ) ಚೆಲೆ
ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಕುವ ಅನ್ನಕ್ಕೇ, ನಿನ್ನಂಥ ಸುಂದರ ತರುಣೀಯು

“ಕೀಚಕ ವಧ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯಕ್ಕೆನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ – ನಿನ್ನ ತಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನನ್ನವಳಾದರೆ (ನನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ) ಸಕ್ಕರೆದುಟಿಸವೆ ದಕ್ಕಿಸುವೆ – ಸಿಹಿತುಟಿಯ ರುಚಿಯನ್ನು (ಅಥರಾಮೃತದ ಸವಿಯನ್ನು) ನಿನಗೆ ದೊರಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೀಚಕನ ಈ ಹೀನನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದ್ವಾಪದಿಯು, ರಕ್ಷಸ ನಿನಗೆ ದಕ್ಕುವಳೇ ನಾನು – ಹೇ ರಾಕ್ಷಸನೇ, ನನ್ನಂಥವಳು ನಿನಗೆ ದೊರಕುತ್ತನೇಯೇ? ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ಪತಿ – ರುದ್ರನಿಗೂ ಗಣನೇಗೆ ತಾರದ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಘ್ರಾಕ್ಷನೆ ಬಂದರೆ ತಿಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಕಾಯು – ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಿನ್ನ ದುಷ್ಪತನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮದಿಸಿ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು, ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಲಿ ಇಕ್ಕುವರೋ – ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಲಿ ಪಶುವಿನಂತೆ ದಣಿಸುವರು.

ಭಂಡಕೀಚಕ ಎನ್ನದ್ದಂಡತನ ಕೇಳು
ಮಂಡೆ ಹಿಕ್ಕುವಳೆಂದು ಕಂಡ ಕಂಡ
ಬಳಿ ಪುಂಡುಮಾಡುವರೆ ಗಂಡಕೆಂಡರೆ
ತಲೆ ಚಂಡನಾಡುವರೋ ಖಂಡಿತದಿ |
ಮಂಡಲಾಧಿಪನ ಹೆಂಡತಿ ನೀನಮ್ಮ
ಉಂಡಮನೆಗೆ ಹಗೆಗೊಂಡಳಿನ್ನದಿರು
ಲಂಡನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ದಂಡಿಸಿ ಪೇಳದೆ
ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಿದಿರು ದುಂಡುಮುಖ || ೬ ||

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಸೂಧಾಲಾಧ್ಯ : ಭಂಡ ಕೀಚಕ = ಹೇ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟೆ ಕೀಚಕ!,

ಎನ್ನ ಉದ್ದಂಡತನ ಕೇಳು = ನನ್ನ ಶಾಸಕ ಶಕ್ತಿಯ

ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿ, ತಿಳಿದು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು. ಹೆರಳು ಹಾಕುವ
ಅಲ್ಲಿ ಸೇವಕಿಯೆಂದು ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ದುರ್ಮಾಣಗಣದಿಂದ
ವತ್ತಿಸುವರೇ?, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವದನ್ನು ನನ್ನ ಪತಿಗಳು
(ಗಂಡರು ಕಂಡರೇ= ಗಂಡಕಡಂಡರೇ), ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ
ರುಂಡವನ್ನೇ ಕತ್ತಲಿಸಿ ಚಂಡಿನಂತೆ ತೂರುವರಂತ್ಯ.

ನಂತರ ದ್ರೋಪದಿಯು ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ:

ಮಂಡಲಾಧಿಪನ ಹೆಂಡತಿ ನೀನಮ್ಮೆ - ಹೇ ತಾಯಿ

ನೀನಾದರೋ ರಾಜನ ಹೆಂಡತಿ (ರಾಣಿ) ಆಮೇಲೆ

ಉಂಡಮನೆಗೆ ಹಗೆಗೊಂಡಳಿನ್ನದರು - ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ

ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮನೆಗೆ ಶತ್ರುವಾದಳು ಎಂದು ಆಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ.

ಈಗಲೇ ಈ ಲಂಡನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ದಂಡಿಸಿ ಪೇಳದೆ -

ದುರ್ಮಾಣಗಿಂಯಾದ(ಲಂಡನಿಗೆ) ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ದಂಡಿಸಿ

ಪರಸ್ತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡದೆ
ನಾನು ಚಾಡಿ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡರು

ದುಂಡುಮುಖಿ-ಚೆಲುವಾದ(ದುಂಡಾದ) ಮುಖವನ್ನುಚಿಕ್ಕಿಸು

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ (ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ-ಬೇಸರಗೊಳ್ಳಬೇಡ)

ತರಳ ನಿನ್ನಯ ದುರಳತನದ

ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯೆ ಗರಳವಾಯಿತು

ಸರಳ ಸೂರೆಗೆ ಕೊರಳ ಕೊಡದಲೇ-

ಪುರದೊಳಿರದೆ ತೆರಳಿನ್ನು ।

ಅರಳವೊಗ್ಗೆಯ ಹೆರಳಿಫ್ಫಾಂಕುತಾ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಕುರುಳು ತಿದ್ದುವ ತರಳೆಯ ಕಂಡು
ಇರುಳು ಹಗಲು ಬಾರಳು ಎನ್ನತ
ಮರುಳುಗೊಂಡರೆ ಬರುವಳೇ ॥ ೨॥

ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಎಂತಹ ಸರಳವಾದ, ಸುಂದರವಾದ ಶಬ್ದಲಹರಿಯ ಪ್ರಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಪದ್ಯ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಇದನ್ನು ಓದುವಾಗ ಆನಂದಿಸಬಹುದು.

ಸೂಧಾಲಾಧ್ಯ : ಸೈರಂಧ್ರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೀಚಕನಿಗೆ ಸುದೇಷ್ಟ್ಯೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ,

ತರಳ ನಿನ್ನಂದು ದುರಳತನದ - ಹೇ ತಮ್ಮನೇ ನಿನ್ನ ಕೆಟ್ಟ
ನಡತೆಯಿಂದಾಗಿ, ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯೇ ಗರಳವಾಯಿತು

— ನೀನು ಮಾಡಿದ ಬೆರಳ ಸನ್ನೆ, ಕ್ರೈಸನ್ನೆಯೇ ನಿನಗೆ ವಿಷವಾಯಿತು (ಗರಳವಾಯಿತು) — ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ತಂದಿತು. ಸರಳ ಸೂರೆಗೆ ಕೊರಳ ಕೊಡದಲೇ = ಕತ್ತಿಯು

ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಂದು ಶಿರವನ್ನು ನೀಡದಂತೆ **ಪ್ರರದೋಳಿರದೆ ತೆರಳಿನ್ನು** — ಈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು. ಅಂದರೆ, ಸೈರಂಧ್ರಿಯ ವಾಸದ ಅವಧಿಯು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ವಾಸವಾಗಿರು, ಇದು ನಿನಗೆ ಕ್ಷೇಮ. **ಅರಳವೋಗ್ಗೆಯು ಹೆರಳಿಫ್ಲ್ಾಂಕುತಾ** — ಅರಳಿದವೋಗ್ಗನ್ನು ಹೆರಳಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ

ಕುರುಳು ತಿದ್ದುವ ತರಳೆಯ ಕಂಡು — ಮುಂಗುರುಳು (ಕುರುಳು) ಸರಿಪಡಿಸಿ ಮುಖಿವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕಂಡು, **ಇರುಳು ಹಗಲು ಬಾರಳು ಎನ್ನತ್ತು** — ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲು ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನತ್ತು **ಮರುಳುಗೊಂಡರೆ**

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಬರುವಳೇ— ಚಿತ್ತವಿಕಾರವನ್ನು (ಮರುಳುಗೊಂಡರೆ)

ಹೊಂದಿದರೆ, ಇವಳು ಬರುವಳೇ?, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬರಲಾರಳು ಎಂದಧ್ರು. ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನ ವಶಳಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೇವಕಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವೇರಂದ್ರಿ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ನಿಷ್ಠೆ ಸ್ವೇರಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು

ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ಅಷ್ಟುಶ್ವಯುಂವು

ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಪೇಳಲಿನ್ನು

ಕಟ್ಟಿಕಡೆಗೆ ನೀಕೆಟ್ಟೆ ಕಂಡ್ಯೇ ।

ಸ್ವಷ್ಟಿಲಿ ನನ್ನಂಥ ಗಟ್ಟಿಗನ್ನಾರಕ್ಕೆ

ದುಷ್ಟರೆದೆಯನು ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳುವನು

ಗುಟ್ಟಿಂದ ನಾರಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು

ಪಟ್ಟಿದ ರಾಣಿಯೋಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಬೆ ॥ ೫॥

ಸೂಧಾಲಾಧ್ರಃ ನಿಷ್ಠೆ ಸ್ವೇರಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು -

ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ದೃಢನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವೇರಂದ್ರಿಯನ್ನು ಕಾಮುಕ

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದು

ಅಷ್ಟುಶ್ವಯುಂವು—ಅಂತಹ ಪಾಪದಿಂದ ಅಷ್ಟುಶ್ವಯುಂಗಳು

(ರಾಜ್ಯ, ಭಂಡಾರ, ಸೈನ್ಯ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಭತ್ತ, ಚಾಮರ

ಮತ್ತು ಪಲ್ಲಿಕ್ಕಿ ಈ ಎಂಟು ಐಶ್ವರ್ಯಗಳು)ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರವುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಪತಿವ್ರತಾಸ್ತೀರ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ

ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ ನುಡಿದರೆ/ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಗತಿಯಾಗುವದೆಂಬ

ವಿಚಾರವು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಪೇಳಲಿನ್ನು

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

— ನೀತಿಗೆಟ್ಟು ನಿನಗೆ ನಾನೆಟ್ಟು ಯುತ್ತಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಲಿ?..
ಕಟ್ಟುಕಡೆಗೆ ನೀಕೆಟ್ಟು ಕಂಡ್ಯ ಕಟ್ಟುಕಡೆಗೆ ನೀನು
ದುಬುದ್ದಿಯಿಂದ, ಅವಿವೇಕತನದಿಂದ ದುಷ್ಟ ಆಶೆಯನ್ನು
ಪೂರ್ಣವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದುವರಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ
ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವಿ (ಕೆಟ್ಟು ಕಂಡ್ಯ) ಸುದೇಷ್ಟೆಯು ಹೀಗೆ
ಹೇಳಲು, ಹತವಾದಿಯಾದ ಕೀಚಕ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

ಸೃಷ್ಟಿಲಿ ನನ್ನಂಥ ಗಟ್ಟಿಗನ್ನಾರಕ್ಕೆ — ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ಸಮನಾದ ಬಲಿಷ್ಠನಾರು?, ದುಷ್ಟರೆದೆಯನು ಮೆಟ್ಟಿ
ಸೀಳುವನು, ನನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳ ಎದೆಯನ್ನು ತುಳಿದು
ಸಿಗಿದುಹಾಕುವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆದರದಿರು ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ
ಇಲ್ಲ!. **ಗುಟ್ಟಿಂದ ನಾರಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು ಗುಟ್ಟಾಗಿ**
(ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ) ನನ್ನ ಬಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ
ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯೋಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಬೆ ಆಕೆಂಯನ್ನು ಪಟ್ಟದ
ರಾಣಿಯಾಗಿ ಮೇರೆಸುವೆ.

ಕೀಚಕನಾಡಿದ ನೀಚನುಡಿ ಕೇಳಿ
ನಾಚಿ ಪತಿಯೋಳು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು
ಯೋಚಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಈಚೆ ಬರುತ್ತಿರೆ ನಿ—
ಶಾಚರ ಕರವ ಚಾಚಿದನು ಬಾಚಿ |
ಹಿಕ್ಕುವಂಥ ಪ್ರಾಚೀನವೇನಿದು
ವಾಚನಾಡು ಮೀನಲೋಚನೆ ಎನ್ನಲು
ಆಚರಿಸಿ ಮುಂದು ತೋಚದೆ ಖಳನ
ವಿಚಾರಿಸಿಕೊ ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿ || ೬ ||

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ ಕೀಚಕನ ನೀಚ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೈರಂದ್ರಿಯು ಈ ರೀತಿ ಚಿಂತಿಸಿದಳು:

ಕೀಚಕನಾಡಿದ ನೀಚನುಡಿ ಕೇಳಿ = ಕೀಚಕನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಡಿ ಪತ್ತಿಯೋಳು
ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು- ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಯೋಚಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಈಚೆ ಬರುತ್ತಿರೆ ಶಾಸನ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅವನೊಡನೆ ವಾದಬೇಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, **ನಿಶಾಚರ ಕರವ ಚಾಚಿದನು ಬಾಚಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು** (ನಿಶಾಚರನಾದ ಕೀಚಕನು) ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಚಾಚಿದನು ಮತ್ತು ಹೀಗಂದನು :

ಹಿಕ್ಕವಂಥ ಪ್ರಾಚೀನವೇನಿದು - ಕೇಶಾಲಂಕಾರದಂಥಹ ಕ್ಷುದ್ರಸೇವೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸುವಂಥ ಪ್ರಾರಭ್ಬಕರ್ಮವೇನಿದು? (ಪ್ರಾಚೀನವೇನಿದು?), **ವಾಚನಾಡು ಮೀನಲೋಚನೆ ಎನ್ನಲು** - ಮಾತನಾಡು ಹೇ ಮೀನಿನಂತೆ ನೀಳಾದ ನಯನವೃಳ್ಳಿ ಸುಂದರಿ. ಹೀಗನ್ನಲು **ಆಚರಿಸಿ ಮುಂದು ತೋಚದೆ ಖಳನ ಸೈರಂದ್ರಿಗೆ ಏನೂ ತೋಚದಂತಾಗಲು** (ಮುಂದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡದೆ), **ವಿಚಾರಿಸಿಕೊ ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿ** - ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ ಉಚಿತವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸು ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದಳು.

ವಿಶೇಷ : ಎಂಥದೇ ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ವೋಟ್ಟಿ ವೋದಲು ಶ್ರೀಹರಿ-ವಾಯು ಗುರುಗಳ ಸ್ತುರಣೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಂದು

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹರಿ-ವಾಯುಗುರುಗಳ ನೆನೆದರೆ, ವಿಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರದೆ ನಿನಾಂ ಮಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಮುಂದೆ ಕೀಚಕ ತನ್ನ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದ ಎಂಬುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ:

ಮ.ಭಾ.ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ : ಕೀಚಕ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಅವಳಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತನಾದಾಗ, ಸುದೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಅದರಿಂದ ಸುದೇಷ್ಟೆ, ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಕೀಚಕನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸುರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದಾಗ ದ್ರೌಪದಿ ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಳು. ಭೀಮಪತ್ನಿಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಭಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೀಚಕನಂತಹ ಪಾಪಿಯ ಸ್ವರ್ವತ್ವ ತನಗಾಗುವುದೆಂಬ ಅಪಾವಿತ್ರ್ಯದ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರೆ “ನೇತಿ ಭೀತಾ ವದತ್ಸೈತ್ಯತ್ರ ಅಸ್ಪಲಶ್ಯಸ್ಪಶಾಂತಾ ಭೀತಾ ನ ತು ಸವಣಾ ಭೀತಾ । ಭೀಮಪತ್ನಿಯಾಃ ಭಯಾಭಾವಾದಿತಿ ಭಾವಃ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರೋಡವಿಪತಿಗಳ ಮಡದಿ ನಾನಾಗಿ
ಬಡತನವು ಬಂದು ಒಡಲಿಗಿಲ್ಲದೆ
ನಾಡ ದೊರೆಗಳ ಬೇಡುವುದಾಯಿತು
ಮಾಡುವುದೇನೆಂದು ನುಡಿದಳು ।
ಕೇಡಿಗ ಕೀಚಕ ಮಾಡಿದ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ
ಕಡಲಶಾಯಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆನ್ನನು

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ
ಆಡಲಂಜಿಕೇನು ಷಡುರಸಾನ್ವದ
ಅಡಿಗೆ ರುಚಿಯ ನೋಡುವರೆ || ೧೦ ||

ಸೂಧಾ ಲಾಘಣ : ಪ್ರೌಢವಿಪತ್ತಿಗಳ ಮಾಡದ ನಾನಾಗಿ -
ನಾನು ರಾಜಾಧಿರಾಜರ ಪತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಬಡತನವು
ಬಂದು ಒಡಲಿಗಿಲ್ಲದೆ - ಕಾರಾಣಾಂತರಗಳಿಂದ
ಬಂದು ಬಂದು ಕಾಂತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಡತನಪೂರ್ವದಗಲು,
ನಾಡ ದೊರೆಗಳ ಬೇಡುವುದಾಯಿತು -
ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ದೇಶದ ದೊರೆಗಳ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಚಿಸುವ
ಪ್ರಸಂಗ ಉಂಟಾಯಿತು; **ಮಾಡುವುದೇನೇಂದು**
ನುಡಿದಳು - ಮಾಡುವದೇನು? ಎಂದುಕೊಂಡಳು.
ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಗತವಾಗಿ ಈರೀತಿ ಅಂದುಕೊಂಡಳು :

ಕೇಡಿಗ ಕೀಚಕ ಮಾಡಿದ ಚೀಷ್ಟ್ಯಾಗೆ -
ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಕೀಚಕನು ಮಾಡಿದ ದುನಡಡತೆಗೆ(ಕೀಟಲೆಗೆ)
ಕಡಲಶಾಯಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆನ್ನನು -ನನ್ನನ್ನ
ಸಾಗರಶಾಯಿ (ಕ್ಷೀರಸಾಗರಶಾಯಿ) ಪದ್ಯನಾಭನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು
ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು, **ಆಡಲಂಜಿಕೇನು** = ಆಡಲು + ಏನು ಅಂಜಿಕೆ
= ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲು (ಶಕ್ತನಾದ ಭೀಮಸೇನನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ
ಅವನ ಸಂಹಾರ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಭಯವೇಕ?)
ಷಡುರಸಾನ್ವದ ಅಡಿಗೆ ರುಚಿಯ ನೋಡುವರೆ? =
ರಾಣಿಯು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ರುಚಿಕರವಾದ ಅಡಿಗೆಯ
ರುಚಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ದುಷ್ಪಕೀಚಕನಿಂದಾಗುವ ಅಪಮಾನವನು

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಶ್ರೀಭೀಮಸೇನನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸಾಧುವಲ್ಲ
ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ದ್ರೋಪದಿಯು
ಭೀಮಸೇನನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತ ವಿವರಿಸಿದಳು.....

ನಡುಗುವ ಧ್ವನಿಯಲಿ ಬಿಡುತ ಕಣ್ಣೀರನು
ಆಡಿದ ಮಾತನು ಬಾಡಿದ ಮುಖವನು
ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ತೊಡೆದು ನೇತ್ರವ
ಬಿಡು ಬಿಡು ದುಃಖವ ಮಾಡದಿರು ।
ಮಿಡುಕಿ ನಿನ್ನನು ಹಿಡಿದ ಖಳನನು
ಬಡಿದು ಯಮನಿಗೆ ಕೊಡುವೆ ನೋಡಿಗ
ತಡವ ಮಾಡದೆ ಗಾಡದಿ ಪೋಗು ನೀ
ಮಾಡಿದ ಚಿಂತೆ ಕೈಗೂಡಿತೆಂದು ॥ ೧೧ ॥

ಸೂಧಾರಾಥ : ನಡುಗುವ ಧ್ವನಿಯಲಿ ಬಿಡುತ ಕಣ್ಣೀರನು
ಕಂಪಿಸುವ ಧನಿಯಲಿ ಕಣ್ಣೀರನು ಸುರಿಸುತ್ತ, ಆಡಿದ
ಮಾತನು ಬಾಡಿದ ಮುಖವನು- ದ್ರೋಪದಿಯು ಕೀಚಕನ
ಅವಿವೇಕದ ನುಡಿಗಳನು ಹೇಳಲು, **ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ**
ತೊಡೆದು ನೇತ್ರವ - ಬಾಡಿದ (ಕಂದಿದ) ಮುಖವನ್ನ
ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಭೀಮಸೇನನು ಬಿಡು ಬಿಡು ದುಃಖವ
ಮಾಡದಿರು - "ದುಃಖವ ಮಾಡಬೇಡ, ಕಣ್ಣೀರನ್ನ
ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳು" ಎಂದ. **ಮಿಡುಕಿ ನಿನ್ನನು ಹಿಡಿದ ಖಳನನು**
- ನಿನ್ನ ಮನ ನೋಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಆ ದುಷ್ಪನನ್ನ
ಬಡಿದು ಯಮನಿಗೆ ಕೊಡುವೆ ನೋಡಿಗ -

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಹೊಡೆದು(ಮದಿಸಿ) ಯಮನ ಆಲಯಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟುವೆ
(ಸಂಹರಿಸುವೆ), ತಡವ ಮಾಡದೆ ಗಾಡದಿ ಪೋಗು -
ಈ ಕಾರ್ಯ ಶೀಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವೆ,
ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳು(ಗಾಡದಿ ಪೋಗು), ನೀ
ಮಾಡಿದ ಚಿಂತೆ ಕ್ಷೇಗೂಡಿತೆಂದು ನಿನ್ನ ಯೋಜನೆಯಂತೆ
ಆ ದುಷ್ಪನ ಸಂಹಾರ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವದು ಎಂದು ತಿಳಿದು
ನಿಭ್ರಯದಿ ಹೋಗು ಎಂದ (ಕೀಚಕನಿಗೆ ಗರಡಿಮಾನೆಗೆ
ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳು ಮತ್ತು ನೀನು ನಿಭ್ರಯದಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ತೆರಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ).

ವಿಶೇಷ : ಈಗಾಗಲೇ ಕೀಚನು ದ್ರೋಪದಿಯನ್ನು ಮುಂಗೈಯಿಂದ
ಹಿಡಿದೆಳೆದಾಗ, ಆಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು, ಕೀಚಕ
ಅವಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದುದ್ದು, ಹೇತಿನಾಮಕ
ಸೂರ್ಯಭೃತ್ಯನು ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದು, ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರವನ್ನು
ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯ ವಿಳಂಬ ಮಾಡೆನು ಎಂದು ಭರವಸೆ
ನೀಡಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಮೋಸಮಾಡಿ ಪೋದಳಾ ಶಶಿಮುಖಿಯೆಂ-

ದಾಶೆ ಬಿಡದೆ ತಾ ವ್ಯಾಸನಗೋಳ್ಳುತ್ತು

ಪೂಶರತಾಪಕ್ಕೆ ಕೇಸರಿಗಂಧವ

ದಾಸಿಯರಿಂದ ಪೂಸಿಕೊಂಡು ।

ಹಾಸುಮಂಚದಲ್ಲಿ ಬೀಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೆ

ಘಾಸಿಪಡುತ್ತಿರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಲೇಸಾಗಿ ನಿನ್ನಭಿಲಾಷೆ ಸಲ್ಲಿಸುವೆ

ಈಸು ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟೆ ॥ ೧೨ ॥

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಸೂಧಾಲಾಧ್ರ : ಮೋಸಮಾಡಿ ಪ್ರೋದಳಾ ಶಶಿಮುಖಿ-

ಆ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯು (ಸೈರಂದ್ರಿಯು), ವಂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಕೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆಕೆಯ ಸಂಗವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ತಾನು, ವ್ಯಾಸನಗೊಳ್ಳುತ್ತು (ಹೇತಿನಾಮಕ ಭೃತ್ಯನ ಏಟಿನಿಂದ) ಅಲ್ಲದೆ ಪೂಶರತಾಪಕ್ಕೆ

— ಮನ್ಯಧನ ತಾಪದಿಂದ (ಪೂಶರತಾಪಕ್ಕೆ) ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆವದಿಂದ ಕೇಸರಿಗಂಧವನ್ನು ದಾಸಿಯರ ಕೈಯಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು, **ಹಾಸುಮಂಚದಲ್ಲಿ ಬೀಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿ** —

ಶಯ್ಯಾ ಮಂಚದಲ್ಲಿಗಾಳಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತು ಘಾಸಿಪಡುತ್ತಿರೆ

—ತೊಳಳಾಡುತ್ತಿರಲು (ಘಾಸಿಪಡುತ್ತಿರೆ). **ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೇಸಾಗಿ**— ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೈರಂದ್ರಿಯು ಬಂದು "ಯಾವ ನಿಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನಭಿಲಾಷೆ ಸಲ್ಲಿಸುವೆ — ನಿನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಈಸು ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟೆ — ಎಷ್ಟೂ ಸಂಶಯ ಬೇಡ (ಈಸು ಸಂಶಯ ಬೇಡ), ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ನಳಿನಮುಖಿಯಿಂತು ಪೇಣಿದ ಮಾತನು

ಕೇಣಿ ಹರುಷವನು ತಾಳಿದನಾಕ್ಷಣ

ಖಳನು ಹೊನ್ನಿನ ಜಾಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ—

ನ್ನಳಿಯದಲ್ಲಿ ರತಿಕೇಣಿಗಾಗಿ ।

ಕಾಳಗದ ಮನೆಯೊಳಿಗೆ ಬಾರೆಂದು

ಪೇಣಿದ ಸುಳುಹನು ಪೇಣಲು ಭೀಮಗೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಮಿಳಿಗನ ಕಾರ್ಯವ ಸೀಳಲು ತಕ್ಷಂಧ

ವೇಳೆ ಬಂತೆನುತ ತೋಳ ಹೊಯ್ದು ॥ ೧೨ ॥

ಸೂಧಾ ಲಾಘಣ: ನಳಿನಮುಖಿಯಿಂತು ಪೇಳಿದ ಮಾತನು

— ಆ ಕರುಳಮುಖಿಯು (ಸೈರಂದ್ರಿಯು) ಹೀಗೆ ನುಡಿದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ, ಖಿಳನು ಕೇಳಿ ಹರುಷವನು ತಾಳಿದನಾಕ್ಷಣ-

ದುಷ್ಟ ಕೀಚಕನು ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದವನಾದನು. ಹೊನ್ನಿನ

ಜಾಳಿಗೆ ಕೋಟ್ಟು=ಭಂಗಾರದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, (ಬಲೆಯು ಹೊನ್ನಿನದಾದರೆ ಸಿಕ್ಕು ಬೀಳುವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದ ವಿಪತ್ತು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಭೋಗದಸುವಿರೂಪದ ಬಲೆಯನ್ನು ದ್ರೌಪದಿಯು ಕೀಚಕನ ಸುತ್ತ ಬೀಸಿದಳೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅಥವ. ಇನ್ನುಳಿಯದೆಲೆ = ಆ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುದೆ,

ರತ್ನಕೇಳಿಗಾಗಿ=ಅಂಗಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾಳಗದ ಮನೆಯೋಳಗೆ

— ಗರಡಿಮನೆಯೋಳಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೀಚಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಭೀಮಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯು ಹೇಳಿದಾಗ, ದುಷ್ಟ ಕೀಚಕನ ದೇಹವನ್ನು (ಮಿಳಿಗನ ಕಾರ್ಯವ) ಸೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಮಯವು ಒದಗಿಬಂತು ಎಂದು ಭೀಮಸೇನನು ತೋಳ ಹೊಯ್ದು = ಭುಜ ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡ (ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು).

ನಾರಿ ಇನ್ನಾವಾಗ ಬರುವಳೋ ಎಂದು

ದಾರಿಯ ನೋಡುವ ಚೋರಕೀಚಕನು

ತೋರಿದ ತಾವಿಲಿ ಸೇರುವ ಬೇಗನೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ
ಉರೋಳಗಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ।
ಕ್ಷೂರನು ಮೋಹಿಪತೆರದಲೆನಗೆ
ನಾರಿಯ ರೂಪ ಶೃಂಗರಿಸು ನೀನೆಂದು
ವಾರಿಜಮುಖಿಯಳ ಮೋರೆಯ ನೋಡಲು
ನೀರೆ ದ್ವಾಪದಿ ತಾ ನಾಚಿದಳು ॥ ೧೪ ॥

ಸ್ತೂಲಾಧ್ಯ : ನಾರಿ ಇನ್ನಾವಾಗ ಬರುವಳೋ ಎಂದು
— ಸೈರಂದ್ರಿಯು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾಳೆಯೋ ಎಂಬುದಾಗಿ
ನಿಗದಿತವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹೋಗಿ **ದಾರಿಯ**
ನೋಡುವ **ಚೋರಕೀಚಕನು** — ಆತುರದಿಂದ
ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಳ್ಳು ಕೀಚಕನು **ತೋರಿದ ತಾವಿಲಿ** = ಹೇ
ದ್ವಾಪದಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ (ಗರಡಿಮನೆಯಲ್ಲಿ) ಹೋಗಿ
ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಗನೆ ಉರಿನ ಜನರಿಗೆ
ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮತ್ತೂ ಕ್ಷೂರನಾದ ಕೀಚಕನು **ನಾರಿಯ**
ರೂಪ ಶೃಂಗರಿಸು ನೀನೆಂದು—ನನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸುವಂತೆ
ನನಗೆ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸು ಎಂದು
ಭೀಮಸೇನ ಹೇಳಲು, **ವಾರಿಜಮುಖಿಯಳ ಮೋರೆಯ**
ನೋಡಲು — ಕಮಲಮುಖಿಯಾದ ದ್ವಾಪದಿಯು
ನಾಚಿದಳು, ಲಜ್ಜಿತಳಾದಳು (ಪುರುಷಶ್ರೀಷ್ಟನಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು
ಹೊಂದಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನಾಚಿದಳು ಎಂದರ್ಥೆ).

“ಕೀಚಕ ವಧ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯದಿಯು ಭೀಮಸೇನನನ್ನು
ಅಲಂಕರಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಅತ್ಯಂತ
ಶೃಂಗಾರಮಯವಾದ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ :

ಬಟ್ಟಮುಖಕೆ ತಾನಿಟ್ಟುಳು ಸಾದಿನ |
ಬಟ್ಟನು ಪಣೆಯೊಳು ಇಟ್ಟು ಕಣ್ಣ
ಕಪ್ಪು ಪಟ್ಟೆ ಪೀಠಾಂಬರ ಉಟ್ಟುಕೊ
ನೀನೆಂದು ಪುಟ್ಟಾಣಿಕುಪ್ಪುಸ ಕೊಟ್ಟಳಾಗ |
ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತನು ಕಟ್ಟೆ ತಾ ಕೊರಳಿಗೆ
ಘಟ್ಟಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟೆ ಉಡಿದಾರ ಧಿಟ್ಟನೆ
ಬೆರಳಿಗೆ ಇಟ್ಟುಳು ಉಂಗುರ
ವಿಟ್ಟರದೃಷ್ಟಿಯು ತಾಕುವಂತೆ || ೧೫ ||

ಸೂಧಾಲಾಧ್ಯ : ಬಟ್ಟ ಮುಖಕೆ = ವಿಶಾಲವಾದ ಮುಖಕ್ಕೆ,
ಸಾದಿನ ಬಟ್ಟನು = ಗೋಲಾಕಾರದ ತಿಲಕ (ದುಂಡು ತಿಲಕ)
ಹಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಳು, ಕಣ್ಣ ಕಪ್ಪು - ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ
ಹಚ್ಚಿದಳು, ಪೀಠಾಂಬರ ಉಟ್ಟುಕೊ - ಜರತಾರಿ
ಪೀಠಾಂಬರವನ್ನು ನೀನೆ ಉಟ್ಟುಕೊ ಎಂದಳು. ನಂತರ
ಪುಟ್ಟಾಣಿ ಕುಪ್ಪುಸ = ಅಂದವಾದ ಸಣ್ಣದಾದ ಕುಪ್ಪುಸವನ್ನು
ತೊಡಲು ಕ್ರೀಗಿತ್ತಳು. ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತನು = ಒಳ್ಳೆ
ಮುತ್ತಿನಹಾರವನ್ನು ತಾನೆ ಭೀಮಸೇನನ ಕಂತದಲ್ಲಿ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಕಟ್ಟಿದಳು. ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟೆ ಉಡಿದಾರ, ಭಂಗಾರದ
ಪಟ್ಟೆಯನ್ನು (ನಡುಗಂಟನ್ನು) ಬಿಗಿದು (ಪೀಠಾಂಬರದ ವೇಲೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ) ವಿಟ್ಟರ ದೃಷ್ಟಿಯು ತಾಕುವಂತೆ =
ವಿಟರು (ಪರಸ್ತಿ ವ್ಯಾಪೋಹವುಳ್ಳ ಪುರುಷರು)
ಆಕಣಿಸುವಂತೆ, ಧಿಟ್ಟನೆ = ತಕ್ಷಣ (ಅಥವಾ ಧೈಯದಿಂದ
ನಾಚಿಕೆ ಪಡದೇ) ಬೆರಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಉಂಗುರ
ಭೀಮಸೇನನ ಕೈಬೆರಳಿಗೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೊಡಿಸಿದಳು.

ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿ ಕೆತ್ತಿದ ವಾಲೆಯು
ಇತ್ತರ ಬುಗುಡಿಯು ನೆತ್ತಿಗೆ ಅರಳೆಲೆ
ಚಿತ್ತದ ರ್ಯಾಗಟೆ ಉತ್ತಮಕ್ಕಾದಿಗೆ
ವತ್ತಿಲಿ ಶ್ಯಾವಂತಿಗೆಹೊವು ಗೊಂಡ್ಯೆ ।
ಹಸ್ತಕಡಗವು ಮತ್ತೆ ಚೂಡ್ಯವಂತಿ
ಮುತ್ತಿನಹಾರವು ರತ್ನದ ಪದಕವು
ಅಧಿಕಲಿ ನಾರಿಯು ಕುತ್ತಿಗ್ಗೇ ಹಾಕಲು
ಹಸ್ತನಿಯೋ ಈಕೆ ಚಿತ್ತನಿಯೋ ॥ ೧೯ ॥

ಸೂಧಾರಾಧಿ : ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿ ಕೆತ್ತಿದ ವಾಲೆಯು –
ಮುತ್ತಿನಮುಖಿರ ಕೆತ್ತಿದಂತಿಗಳು, ಇತ್ತರ ಬುಗುಡಿಯು –
ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬುಗುಡಿಗಳು (ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿ,
ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಓಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಬುಗುಡಿಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಸೌಭಾಗ್ಯಸೂಚಕ ಆಭರಣಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ), ನೆತ್ತಿಗೆ
ಅರಳೆಲೆ –ತಲೆಯ ಮೇಲೆ(ಬೈತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ)
ಅರಳೆಲೆ, ಚಿತ್ತದ ರ್ಯಾಗಟೆ = ಚಿತ್ತಗಳುಳ್ಳ 'ರಾಗಟೆ' ಎಂಬ
ಆಭರಣ (ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆತ್ತಿಯ ಕೆಳಗೆ ಧರಿಸುವ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ ಒಂದು ಆಭರಣ), ಆ ರಾಗಟೆಯ ಕೆಳಗೆ ಹೆರಳ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಕೇದಿಗೆಪ್ಪಣಿ ಆಕಾರವುಳ್ಳ ಸುವಣಣಪ್ಪಣಿ, ವತ್ತಿಲಿ ಶ್ಯಾವಂತಿಗೆಹೂವು ಗೊಂಡ್ಯು - ಅದಕೆ ಹೂಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಶ್ಯಾವಂತಿಗೆ ಹೂವು ಮತ್ತು ಹೆರಳನ ಇಳಿಯಿಂದ ತೂಗಾಡುವ ಭಂಗಾರದ ಗೊಂಡ್ಯುಗಳು. ಹಸ್ತಕಡಗವು - ಕೈಗೆ ಕಡಗಗಳು, ಚೂಡ್ಯವಂತಿ = ಮೇಲೆಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ವಂಕಿಗಳು, ಮುತ್ತಿನಹಾರವು ರತ್ನದ ಪದಕವು - ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ, ರತ್ನದ ಪದಕವು ಅಥಿಂಲಿ ನಾರಿಯು ಕುತ್ತಿಗ್ನೆ ಹಾಕಲು - ಪದಕವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ದ್ವಾರಾಪದಿಯು ಭೀಮಸೇನನ ಕಂತಕ್ಕ ಹಾಕಲು, ಈಕೆ(ವೇಷಧರಿಸಿದ ಭೀಮಸೇನ) ಹಸ್ತನಿಯೋ ಚಿತ್ತನಿಯೋ = ಎಂದು ನೋಡಿದವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತಾದಳು. (ಹಸ್ತನಿ, ಚಿತ್ತನಿ, ಶಂಖಿಣಿ ಮತ್ತು ಪದ್ಮನಿಷಿ ಎಂದು ಕಾಮಿನಿಯರು ನಾಲ್ಕು ವಿಧ)

ಮುಡಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಸಿ ಸುಗಂಧ
ತೊಡಿಸಿ ತಾಂಬಾಲ ಮುಡಿಸಿಕೊಡುತಲಿ
ಪ್ರಾಧನ ಸ್ತೋರೂಪನೋಡಲು ಖೂಳನು
ಕೂಡದೆ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡನೆಂದಳು ।
ಮಾಡಿದ್ದೋಚನೆ ಕೈಗೂಡಿತು ಇಂದಿಗೆ
ನೋಡು ಆ ಕೃಷ್ಣನು ಹೂಡಿದ ಆಟವ
ಮಡದಿ ನೀನೆನ್ನ ಒಡನೆ ಬಾರೆಂದು
ನಡೆದನಾ ಖಳನ ಬಿಡಾರಕೆ ॥ ೧೩॥

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಸೂಧಾಲಾಥ್ರ : ಮುಡಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಸಿ -

ಕೇಶಗ್ರಂಥಿಗೆ(ಹೆರಳ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ) ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ದಂಡೆಯನ್ನು ಮುಡಿಸಿ, **ಸುಗಂಧ ತೊಡಿಸಿ-** ವೈಗೆ ಪರಿಮಳಗಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ(ಲೇಪಿಸಿ), **ತಾಂಬಾಲ**

ಮುಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೆ - ತಾಂಬಾಲವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಲು ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತು, ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು **ಪ್ರೈಥಮಿಕ ಸ್ತೋತ್ರ**

ಸ್ತೋತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ - "ದುಷ್ಪಕೀಚಕನು ಪ್ರಷ್ಪನಾದ ಭೀಮಸೇನನ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೂಡದೇ ಈ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತವನ್ನು ಸೇರಿದೇ, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುಪುಡಿಲ್ಲ(ಕೂಡಿಯೆ ಮೃತನಾಗುತ್ತಾನೆ)" ಆ ಕೃಷ್ಣನು

ಹೂಡಿದ ಆಟವ - ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಇಂದಿಗೆ ಕೈಗೂಡಿತು ಎಂದು "ಹೇ ದ್ರೋಪದಿ ಆ ಕೃಷ್ಣನು ಮುಂದುಮಾಡಿದ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಡದಿ

ನೀನೆನ್ನ ಒಡನೆ ಬಾರೆಂದು - ನೀನು ಎನ್ನೊಂದಿಗೆ ಗರಡಿಮನೆಗೆ ಬಾ " ಎಂದನು. ಹಾಗೆ ಆ ಖಳನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದನು.

(ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಶೀಚಕನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವನೆಂಬ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳವನು ಶ್ರೀಭೀಮಸೇನ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ) ಗರಡಿಮನೆಯ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರವೇಷಧಾರಿ ಶ್ರೀಭೀಮಸೇನನು ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದನಂತರ ಶೀಚಕನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಣಿಸಿರುವರು :

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಇಂದುಮುಖದ ಅರವಿಂದನಯನದ
ಮಂದಗಮನೆಯು ಬಂದಳು ಎನ್ನುತ್ತ
ನಂದನ ತನಯನ ಕಂದನ ಬಾಧೆಗೆ
ಕಂದಿ ಕಂದಿ ಬಹುನೋಂದೆನೆಂದ ।
ಹಿಂದಿನಾ ಸುಕೃತದಿಂದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೊಳಾ
ನಂದವಾಗಿಹುದು ಇಂದಿಗೆ ಕೂಡಿತು
ಕುಂದಣಿದಾಭರಣ ತಂದೆ ನಿನಗಾಗಿ
ಚಂದದಿಟ್ಟು ನೀನಂದವಾಗೆ ॥ ೧೮ ॥

ಸ್ಥಾಲಾಧಿಕ : ಇಂದುಮುಖದ ಅರವಿಂದನಯನದ –
ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳ, ಅರವಿಂದನಯನದ –
ಕಮಲದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣಗಳುಳ್ಳ, ಮಂದಗಮನೆಯು
ಬಂದಳು – ಮೆಲ್ಲನೆ (ಹೆಚ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಯನ್ನಿಟ್ಟು)
ನಡೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀಯು(ಸೈರಂದ್ರಿಯು) ಬಂದಳು ಎನ್ನುತ್ತ
ಕಾಮನಬಾಧೆಗೆ ನಂದನತನಯನಕಂದ, ಬಾಡಿ(ಕಂದಿ),
ಕುಂದಿ= ಮುದುಡಿ, ಬಹುನೋಂದೆ, ವ್ಯಧೆಪಟ್ಟೆನು, ಈಗ ಅದರ
ಪರಿಹಾರಕಾಲವು ಒದಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದನು.

ಒಳಗಡೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಭೀಮಸೇನನ್ನು ನೋಡಿ, ಸೈರಂದ್ರಿಯಂದು
ಬ್ರಹ್ಮಿಸಿ, ಕೀಚಕನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ :

“ಹಿಂದಿನಾ ಸುಕೃತದಿಂದಲ್ಲಿ – ನನ್ನ ಪೂರ್ವದ
ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನೊಳಾನಂದವಾಗಿಹುದು ಇಂದಿಗೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಕೂಡಿತು - ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಿ ಆನಂದಹೊಂದುವದು ಇಂದಿಗೆ
ಸಾಧಿಸಿತು, **ಕುಂದಣಿದಾಭರಣ ತಂದೆ ನಿನಗಾಗಿ** -

ನಿನಗೋಷ್ಠರವಾಗಿ ಚಿನ್ನದಾಭರಣಗಳ (ಕುಂದಣಿದಾಭರಣ)
ತಂದಿದ್ದೇನೇ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ನೀನು
ಸಂತೋಷಿಸು” ಮುಂದಿನ ಏ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನ-ಕೀಚಕನ
ಸಂಖಾರ ವಣಿಕಸಿದೆ :

ಗುಲ್ಲುಮಾಡದಿರೋ ಮೆಲ್ಲನೇ ಮಾತಾಡೋ
ವಲ್ಲಭಕಡಂಡರೆ ಹಲ್ಲು ಮುರಿವರೋ
ಬಲ್ಲವ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದು ಈ ಕಾರ್ಯ
ಗೆಲ್ಲಲರಿಯೆ ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಬೆ ।
ಚೆಲ್ಪೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನೇ ಹುಲ್ಲೆಗಣ್ಣ ನೋಟ
ಕೊಲ್ಪೆ ಬಗೆಗೆ ನಾ ಗೆಲ್ಲುಲಾರೆನೆಂದು
ಗಲ್ಲಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲವ ಹುಡುಕಲು
ಕಲ್ಲೆದೆಯಲ್ಲಿರೆ ಖಿಲ್ಲ ನೋಂದ ॥ ೧೯ ॥

ಸೂಧಾಲಾಘವ : ಗುಲ್ಲು ಮಾಡದಿರೋ = ಶಬ್ದ ಮಾಡಬೇಡ,
ಮೆಲ್ಲನೇ ಮಾತಾಡೋ - ಸಣ್ಣಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡು,
ವಲ್ಲಭಕಡಂಡರೆ ಹಲ್ಲು ಮುರಿವರೋ - ನನ್ನ ಪತಿಗಳು
ಕಂಡರೆ (ಇಬ್ಬರ ಸಮಾಗಮ ಕಂಡರೆ) ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ, **ಬಲ್ಲವ** = ಪರಸ್ತಿ ಸಂಗವು ಒಂದು
ಅಪರಾಧವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವ, **ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದು ಈ ಕಾರ್ಯ**
ನಿನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಲ್ಲದು, ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅಥವಾ, **ಬಲ್ಲವ**

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

= ಸರ್ವವನ್ನೂ ಯುದ್ಧವನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನಾದವನು ನನ್ನ ಪತಿಯು (ಭೀಮಸೇನ) ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲರಿಯೆ, ಜಯಿಸಲಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀನೇ ಸಾಯುತ್ತಿ. ಈ ಕಾರ್ಯ = ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸೇಣಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದು = ನಿನ್ನಿಂದಾಗದು.

ಆಗ ಕೀಚಕನೆನ್ನತ್ತಾನೇ : ಚೆಲ್ಲೇ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಹುಲ್ಲೆಗಣ ನೋಟ - ಹೇ ಸುಂದರಿ! ತಿಳಿದುಕೊ ನಿನ್ನ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಗಳ ನೋಟವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲೇ ಬಗೆಗೆ ನಾ ಗೆಲ್ಲಲಾರೆನೆಂದು - ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾ ಗೆಲ್ಲಲಾರೆನು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎದುರಿಸಲಾರೆನು. **ಗಲ್ಲಮುದ್ದಿಟ್ಟು** ಮೈಯ್ಯಲ್ಲವ ಹುಡುಕಲು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಕಪ್ಪೋಲವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿ, ಮೈಯ್ಯಲ್ಲವ ಹುಡುಕಲು - ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲ (ಸ್ತುನದ ಭಾಗ ಸ್ವರ್ವವಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ) ತಡಕುತ್ತಿರಲು, ಕಲ್ಲೆದೆಯಲ್ಲಿರೆ ಖುಲ್ಲ ನೋಂದ - ಇದೇನು ಎದೆಯು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ದೃಢವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಚಕಿತನಾದನು, ವ್ಯಧಿಪಟ್ಟನು.

ನಾರಿಯೋ ನೀನೇನು ಮಾರಿಯೋ ಇನ್ನೊಂದು
ಬಾರಿ ಎನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೋರೆ ತೋರಿಸೆಂದು
ಧೀರನ ಸಮೀಪಬಾರದೆ ಓಡುವ
ದಾರಿಯ ನೋಡುತ್ತಲಿರಲಾಗ ।
ಬಾರದಂಥ ಪರನಾರೇರ ಮೋಹಿಪ
ಕ್ರಾರಗೆ ಈ ರೂಪ ಫೋರವಾಗಿಹುದು

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಸಾರದ ಮಾತಿದು ಯಾರಾದರೇನೀಗ

ಮಾರನ ತಾಪವ ಹಾರಿಸುವೆ ॥ ೨೦॥

ಸೂಧಲಾಧ್ : ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕರಿಣವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ
ಚಕ್ತನಾದ ಕೀಚಕ ಅನ್ನತ್ವಾನೆ “ನಾರಿಯೋ ನೀನೇನು
ಮಾರಿಯೋ - ನೀನು ಸ್ತ್ರೀಯೋ ಅಧವಾ
ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯೋ, ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಎನಗೆ ನಿನ್ನ
ಮೋರೆ ತೋರಿಸೆಂದು - ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮುಖ
ತೋರಿಸು, ಎನ್ನತ್ತು ಧೀರನ ಸಮೀಪಭಾರದೆ -
ಧೀರನಾದ ಭೀಮನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಓಡುವ ದಾರಿಯ
ನೋಡುತ್ತಲಿರಲಾಗ, ಓಡುವ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು,
ಭೀಮನು ಅವನ ಚಲನವಲನ ಏಕ್ಕಿಸಿ, ಬಾರದಂಥ - ಒಟ್ಟು
ಬರದಂಥ ಪರನಾರೇರ ಮೋಹಿಪ ಕ್ಷೂರಗೆ-
ಪರಸ್ತೀಯರನ್ನು ಮೋಹಿಸುವ , ಪಡೆಯುವ ಆಸೆಯುಳ್ಳ
ಕ್ಷೂರಗೆ ಈ ರೂಪ ಘೋರವಾಗಿಹುದು-
ಉಗ್ರಸ್ವಭಾವದವನಿಗೆ ಈ ರೂಪ ಭಯಂಕರವಾಗಿಹುದು
ನೋಡು” ಎಂದ. ಇದು ಸಾರದ ಮಾತು = ನನ್ನ ರೂಪ
ಇಂಥದೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಯಾರಾದರೇನು-
ನೀನು ಎಂಥವನಾದರೇನು ಮಾರನ ತಾಪವ ಹಾರಿಸುವೆ -
ಈಗ ನಿನ್ನ ಕಾಮದ ದಾಹವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಬರದ ಹಾಗೆ
ಹೋಗಲಾಡಿಸುವೆ ಎಂದ ಭೀಮಸೇನ.

ವಿಶೇಷ : ಭೀಮಸೇನನ ರೂಪವು ಪಾಟಿಗಳಿಗೆ ಭಯಂಕರವೂ
ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸೌಮ್ಯವು ಎಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಶುದ್ಧಹೆಣ್ಣಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎನ್ನ
ವಿದ್ಯವ ನಿನಗೇ ಸದ್ಯಕೆ ತೋರುವೆ
ನಿದ್ರೆ ಕೆಡುವಂಥ ಬುದ್ಧಿಯು ನಿನ್ನದು
ಸದ್ಗುಣ ಮಾಡದೆ ಮುದ್ದೆಸೆನ್ನ ।
ಬುದ್ಧಿವಂತೆಂದು ವದ್ದಿಗೆ ಹೋಗಲು
ಎದ್ದು ಸಮೀರಜ ಗುದ್ದಲು ಕೀಚಕ
ಬಿದ್ದನು ಭಾವಿಲಿ ಗೆದ್ದನೆನುತ ಅನಿ-
ರುದ್ಧನ ಸ್ತೋರಿಸುತ್ತಲೆದ್ದ ಭೀಮ ॥ ೨೧ ॥

ಸೂಧಾರಥ : ಶುದ್ಧಹೆಣ್ಣಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ - ನಾನು
ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ತೋರಿಸಿದ್ದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ (ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ
ತಿಳಿದಿದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂತಸಂಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವ
ಭೀಮಸೇನ, ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನೆಂದು ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಚಾರ). ಎನ್ನ ವಿದ್ಯವ ನಿನಗೇ ಸದ್ಯಕೆ
ತೋರುವೆ- ನನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು (ಸ್ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ; **ನಿದ್ರೆ ಕೆಡುವಂಥ ಬುದ್ಧಿಯು**
ನಿನ್ನದು - ನಿದ್ರೆಬರದಂಥ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನದು
(ಕಾಮವಶರಾದವರಿಗೆ ನಿದ್ರೆಜಲ್ಲ, ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲ, ಭಯವಿಲ್ಲ),
ಸದ್ಗುಣ ಮಾಡದೆ ಮುದ್ದೆಸೆನ್ನ - ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ ನನ್ನನ್ನು
ಮುದ್ದಿಸು ಎಂದು ಭೀಮಸೇನ ದ್ರುಪದಿಯ ಅನುಕರಣೆ
ಮಾಡುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಬಹುಜಾಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಹಣಿಕಸಿ ಕೀಚಕನು, **ವದ್ದಿಗೆ**= ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು,
ಸಮೀರಜ = ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ಭೀಮಸೇನನು, **ಎದ್ದು** =
ಮಂಚದಿಂದ ಎದ್ದು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಲೆಯು ಮೇಲೆ

“ಕೀಚಕ ವಧ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಹೊಡೆಯಲು, ಕೀಚಕನು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮೃತನಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು (ಶ್ರೀಹರಿಸೇವೆಯು ಸಲ್ಲಿತೆಂದು) ಎಂದು **ಅನಿರುದ್ಧನ ಸ್ಕೃಂಸುತ್ತ** = ನೀನೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾಡಿಸಿದ ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಸುಪ್ರೀತನಾಗೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ಕೃಂಸುತ್ತು ಭಿಂದು ಎದ್ದು.

ಮ.ತಾ.ನಿಣಂಯದಲ್ಲಿ : ಶೀರೋ ಗುದೇ ಪಾಣಪಾದೌ ಚ ತಸ್ಯ |
ಪ್ರವೇಶಂಯಾಮಾಸ ವಿಮೃದ್ಧ ವೀರಃ || ೨೩/೨೪||

ವೀರನಾದ ಭಿಂದುಸೇನ ಕೀಚಕನ ಶಿರಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕೃಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅವನ ಗುದದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಾಲ್ಜಿಂಡಿನಂತೆ ಒದ್ದು ಅವನ ವಿಕೃತದೇಹವನ್ನು ದ್ರೋಪದಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪರಸ್ಪರೀಯನ್ನು ಕೆಣಕುವವರಿಗೆ ಆಗುವ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿದ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಕೆಟ್ಟ ಕೀಚಕ ತಾ ಕೊಟ್ಟ ಲಾಂಘನದಿ
ಬೆಟ್ಟದಂಥ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟ ನಿನ್ನವನ
ಪಟ್ಟಾಗಿ ತೋರುವೆ ದೃಷ್ಟಿಸು ಏನ್ನಲು
ಬ್ರಹ್ಮನ ನೋಡುವುದೇನೆಂದಳು |
ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯು ಈಗ ಮುಟ್ಟಿತು ನಿನಗೆ
ಕೃಷ್ಣನ ದಯದೀ ಕಷ್ಟವು ಹಿಂಗಿತು
ಪಟ್ಟಣಕೀ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟದ ಮುಂಚೆಯೆ
ಗುಟ್ಟಿಲಿ ಪೋಗುವೆ ಧಟ್ಟನೆಂದ || ೨೨ ||

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಸೂಧಲಾಘವ : ಕೆಟ್ಟು ಕೀಚಕ ತಾ ಕೊಟ್ಟು ಲಾಂಭನದ
ದುಷ್ಪಕೀಚಕನು ಕೊಟ್ಟು ಲಾಂಭನದ = ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಗುರುತಿನಂತೆ ಅವನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ತಾನು
ಬೆಟ್ಟುದಂಥ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟು - ದೊಡ್ಡದೇಹವನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸಿದನು. **ನಿನ್ನವನ ಪಟ್ಟಾಗಿ ತೋರುವೆ ದೃಷ್ಟಿಸು**
ಎನ್ನಲು = ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸರಸವನ್ನಿಚ್ಛಿಸಿದ ಆ ದುಷ್ಪನನ್ನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸುವೆ ನೋಡು, ಅವನ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆ ನೋಡು
ಎಂದ. ಆಗ ದೃಪದಿಯು, **ಭೃಷ್ಟನ**
ನೋಡುವುದೇನೆಂದಳು - ಭೃಷ್ಟನನ್ನು ನೋಡುವದೇನಿದೆ
ಎಂದಳು. ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂಡು ಯಂತು ನಲ್ಲಿಗೆ
ಕಳುಹಿಸುವೆನೆಂದು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಪೂರಣವಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಕಾಟವೂ ಸಹ
ತಪ್ಪಿತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯು(ಕೀಚಕನ ಮರಣದ ವಿಷಯ)
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲುಪುವ ಮುಂಚೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ
ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ(ಧಟ್ಟನೆ ಪೂರ್ಗುವೆ) ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು
ಭಿರುವಿಕೆ ನುಡಿದ.

ಅರಸಿ ನಿನ್ನೊಳು ಸರಸಬೀಕೆಂಬ
ಪುರುಷನ ಜೀವದೊರೆಸೆ ಕೊಂದೆನು
ಹರುಷದೀ ಪುರದ ಅರಸು ಎಮ್ಮೆನು
ಇರಿಸಿಕೊಂಡೊಂದು ವರುಷವಾಯಿತು |
ಬೆರಸಿದ ಸ್ವೇಹಕ್ಕೆ ವಿರಸಬಂತೆಂದು
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯು ಕರೆಸಿ ನಿನ್ನೊಳು-

“ಕೀಚಕ ವಧ್ಯ”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

ಗಿರಸದಿರೆ ಹಂಯವದನನ ಪದಪದ್ಮ
ಸೃಂಸುತ ಗದೆಯನು ಧರಿಸುವೆನು ॥ ೨೨ ॥

ಸ್ತೋಲಾಧ್ಯ : ಅರಸಿ = ಹೇ ದ್ರೌಪದಿ, ನಿನೊಳ್ಳು
ಸರಸಬೇಕೆಂಬ ಪುರುಷನ ನಿನೊಂದಿಗೆ ಸರಸವನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ
ಪುರುಷನನ್ನ ಜೀವದೊರೆಸೆ ಕೊಂಡೆನು ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿ
ಕೊಂಡೆನು. ಹರುಷದೀ ಪುರದ ಅರಸು - ಈಗ ಈ
ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನ (ದ್ರೌಪದಿ ಸಹಿತ
ಪಾಂಡವರನ್ನ) ಎಮ್ಮುನು ಇರಸಿಕೊಂಡೊಂದು
ವರುಷವಾಯಿತು - ತನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುವಾರಾಗಿ ಒಂದು
ವರುಷವಾಯಿತು (ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಲು ಕೆಲವೇ
ದಿನಗಳಿವೆ). ಬೆರಸಿದ ಸ್ವೇಹಕ್ಕೆ ವಿರಸಬಂತೆಂದು - ಇಷ್ಟ
ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬೆಳೆದ ಸ್ವೇಹಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಯಿತೆಂದು
(ಕೀಚಕನನ್ನ ನಿನ್ನ ಗಂಧವಾ ಪತಿಗಳು ಕೊಂಡರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳಿ)
ಸರಸಿಚಾಕ್ಷಿ = ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಯ ನಿನ್ನನ್ನ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರದಿಂದ
ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಹಂಯವದನನ = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದ ಪದ್ಮ
ಸೃಂಸುತ ಗದೆಯನ್ನ ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾಂಶ : ಕೀಚಕನ ವಧೆಯಾದಾಗ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಅವಧಿ
ಮುಗಿಯಲು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಿಂದಿದ್ದವು. ರಾಣಿಯು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನ
ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುದೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಭೀಮಸೇನ
ಗದೆಯನ್ನ ಧರಿಸುವನು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು,
ದ್ರೌಪದಿಯು ಸುದೇಷ್ಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕೇವಲ ಇನ್ನೂ ಹದಿಮೂರು
ದಿನ(ಇಂದಿನ ದಿನ) ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡು, ನಂತರ ನೀನು ಇರು
ಎಂದರೂ ನಾನಿರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾಳೆ.

“ಕೀಚಕ ವಧ್”-ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರ ದೇವರನಾಮ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ

**”ತ್ರೈಯೋದಶಾಹಮಾತ್ರಂ ಮೇ ರಾಜಾ ಕ್ಷಾಮ್ಯತು ಭಾವಿನಿ ।
ಕೃತಕೃತ್ಯ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಗಂಧವಾಸಸ್ತೇ ನ ಸಂಶಯಃ ॥ ---
ಭಾರತ(ವಿರಾಟ ೨೪/೨೯.೩೦)**

ಮ.ತಾ.ನಿಣಂಯದಲ್ಲಿ :

ಯಾಹೀತ್ಯಾಚೇ ತಾಂ ಸುದೇಷ್ಣಾ ಭಂಯೇನ ।
ತ್ರೈಯೋದಶಾಹಂ ಪಾಲಯೇತ್ಯಾಹ ತಾಂ ಸಾ ೨೫/೨೦

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಅಪ್ರಾವಣ ಕೃತಿಯನ್ನು,
ಶ್ರೀಗಾರಮಂಯವಾಗಿ, ತತ್ತ್ವಗಳೆಂಬ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೋಣಿಸಿ
ನಮಗೆ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ
ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯನಿಸಲಾರದು.

ಹೀಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ
ಹೊಯ್ದಾಟದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಹರಿ-ವಾಯು
ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗೋಣ.

**॥ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜಾಂತರ್ಗಣತ ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಂತರ್ಗಣತ
ಶ್ರೀಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಪಣಮಸ್ತ ॥**

ಲೇಖಕರು- ಷಣ್ಮುಖ್ ಪಾಟೀಲ್

www.sumadhwaseva.com